

"ישיבישע בלאט" - "הדף היומי" מבחר "שאלות ותשובות" ל"עיון והעמקה" בדברי הגמרא

בס"ד

התשובות

השתדלנו להביא את תמצית דברי המפרשים, מלבד אלו המובאים בגמ' כמו תוס', מהרש"א רש"ש וכדו', שעליהם כתבנו ועי'

1. כן הקשה באפיקי ים (ח"ב סימן מא'), ותי' שאצל כהן בגלל האיסור ליכא עשה כלל וממילא הוי לאו רגיל, ועי' שם מה שציון לדברי התוס' כתובות מ. ד"ה נתי, ובשיטמ"ק שם.

ע"ב

1. כתב הרמב"ן דשאני התם דאין איסור דכשעובר על התנאי, משא"כ הכא עיקרו של לאו הוא בביטול העשה, וביאר בחי' הגר"ש שקאפ (כתובות לט') דפה כל השם עבירה תלוי בסיומא ע"י ביטול הלאו, ולכן אפשר להתרות אז, אבל בשאר הדברים שם עבירה יש גם בתחילה אלא שיש תנאי או סיום כדי שיתחייב עליה, ולכן שם ההתראה צריכה להיות בתחילה.
2. עי' שיעורי הגר"ש (תיט') שחקר בדבר, ועי"ש מה שהוכיח מהא דכתב הב"י (אבה"ע מב' ה') דהעובר על התראת ספק אינו נפסל לעדות, ועי' תומים לד' א' שהקשה עליו ומוכח דאינו חסרון במזיד שבו.
3. עי' בחי' הגר"ש שקאפ שהבאנו לעיל וביאר דאין לומר דבשבועה אין העבירה מתחילה מיד, דא"כ למה למ"ד התראת ספק שמה התראה מהני להתרות בו בתחילה, אלא הביאור כמו שהבאנו דה"שם עבירה" מוברר רק בסוף היום כשלא אכל, משא"כ בשבת דהעבירה מתחילה מיד.

לע"נ מרת אביבה בת הג"ר משה ע"ה נלב"ע ד' תשרי
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com
לקבלת הדף במייל מידי יום שלח בקשה לכתובת הנ"ל והדף
ישלח אליך בל"נ מידי יום.

חדש ומומלץ!! ניתן לקבל את השאלות במייל מידי בוקר ואת דף התשובות
בערב

בעז"ה בקרוב יפתח קו טלפון בו יהיה ניתן לשמוע את השאלות והתשובות
מידי יום, וכן לענות תשובות נוספות לשאלות - עקבו אחרי הודעות.

דף טו.

1. אם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר, וקשה למ"ד ביטלו ולא ביטלו, אמאי לוקה הרי לא ביטל את העשה, אלא אסור לו לקיימו, אבל עומד במקומו ולא ביטלו?

תנינא הבא למקדש טמא, עי' בתוס' שהקשו דזה הוי עשה הניתק לשני לאוין, עי' תי' והשווה עם דבריהם בחולין פא; ובזבחים קיד; ועי' פני יהושע שתלה נידון זה בהו"א ומסקנת הגמרא, אם לאו הניתק לעשה הוא משום דלא דמי ללאו דחסימה, או משום דהוא מתקן הלאו, עי' בדבריו.

הניחא למ"ד וכו', עי' ביאור קושיית הגמרא ברש"י והתוס', עי' ריטב"א שהביא שגירסת הר"ח והר"ף להיפך, וביאור הקושיא לשיטתם היא על התי' של רבא שבעין עשה המתקן הלאו, דלמ"ד ביטלו ולא ביטלו אינו.

ע"ב

1. לעיל הובא גי' הראשונים (רי"ף ועוד) דפליגי על רש"י ותוס', והסברות הפוכות דלר"י קיימו ולא קיימו ולכן התראת ספק שמה התראה, דספק אם יקיים העשה, ולר"ל בטלו ולא בטלו דהתראת ספק לאו שמה התראה ולכן יש להתרות בו לפני הביטול, וקשה דמבואר בשבועות כח: בנשבע על תנאי, דאם עבר על התנאי לוקה, דההתראה צריכה להיות בשעת השבועה?
2. יש לעיין למה התראת ספק אינה התראה האם משום דאין הוכחה על הזדתו כיון שאינו יודע אם יעבור, או שזה חסרון בגוף ההתראה, ונ"מ לכמה דברים?
3. שבועה שאוכל ככר זו ועבר היום וכו', והטעם שהוי התראת ספק עי' רש"י תמורה ג. דיש לו שהות עד סוף היום, ובאמת יוצא מדבריו דאם יעמדו עליו ויתרו בו עד סוף היום יתחייב, וקשה מאי שנא ממוציא בשבת שסגי להתרות בו קודם עקירה וא"צ להתרות בו מתחילת העקירה ועד סוף ההנחה?

לריש לקיש שלא שקדמו עשה אין לוקין עליו היאך יבאר הא דבא למקדש טמא לוקה, עי' תוד"ה מיד, ובבעל המאור תי' דלאו שיש בו כרת שאני, ועי' במלחמות לרמב"ן שהקשה עליו דכל המקור של מלקות בחייבי כריתות נלמד מחייבי לאוין ולא יתכן שיהיה עדיף, והוא תי' דעשה של שילוח טמאים אינו בא לתקן הלאו, אלא שלא להוסיף טומאה על טומאתו, ועי' רעק"א מה שביאר בדבריו, ועי' ריטב"א.